

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžr/27/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200117
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200117.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia - oznámenia žalovaného č. P 7336/2014 zo dňa 27. novembra 2014 a č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18. júna 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/22/2015-49 zo dňa 30. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/22/2015-49 zo dňa 30. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 11S/22/2015-49 zo dňa 30. septembra 2015 konanie o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014 a č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013 podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Účastníkom náhradu trov konania s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. nepriznal.

2. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že žalobou napadnutým oznámením č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014 žalovaný reagoval na podanie zo dňa 18.10.2014, v ktorom žalobca namietal, že úkony vykonávané katastrálnymi orgánmi nie sú vykonávané zákonným spôsobom. Žalobca v tomto podaní ďalej uviedol, že trvá na formálnom riešení veci, keďže jeho podanie zo dňa 14.02.2012 bolo riešené ako sťažnosť, ale oznámenie zo dňa 29.06.2012 nespĺňa zákonné náležitosti podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach, teda sťažnosť bola podaná, ale za vybavenú sa považovať nemôže. Žiadal o vykonanie okamžitej nápravy, vyvodenie zodpovednosti a sprístupnenie všetkých materiálov z katastrálnej inšpekcie, ktorá mala predchádzať odloženiu veci, vrátane uvedenia, pod ktorý predmet konania konkrétny dokument patrí. Žalobca týmto podaním reagoval na oznámenie žalovaného č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013, ktorým bol žalobcovi oznámený výsledok šetrenia jeho predchádzajúcich podaní a to podania, ktoré bolo doručené žalovanému dňa 06.06.2013 pod č. OKI-3583/2013, t.j. opakovanú námietku predpojatosti v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 10/1996 Z.z. o

kontrole v štátnej správe a podania, ktoré bolo doručené žalovanému taktiež dňa 06.06.2013 pod č. LPO-3608/2013, t.j. opakovanú námietku zaujatosti podľa § 12 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. V oznámení č. PP/OKI- 3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013 žalovaný uviedol, že o vyhodnotení námietky predpojatosti a zaujatosti namietaných zamestnancov žalovaného ako aj o výsledkoch kontroly a konania o priestupkoch bol žalobca oboznámený v prechádzajúcich podaniach žalovaného zo dňa 20.02.2013, 07.03.2013, 07.05.2013 a 14.05.2013. Keďže išlo o opakované námietky zaujatosti a predpojatosti, žalovaný tieto námietky nevyhodnotil z dôvodu, že sa zhodujú s predchádzajúcimi už vyhodnotenými námietkami.

3. V súvislosti s oznámením žalovaného č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013 sa žalobca domáhal taktiež ochrany pred nezákonným zásahom podľa § 250v O.s.p., ktorý návrh Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 10Sžz/2/2013 zo dňa 26.03.2014 zmietol, nakoľko ho posúdil ako neprípustný z dôvodu nevyčerpania prostriedkov nápravy ako zákonnej podmienky prípustnosti takéhoto návrhu, a taktiež ho považoval za nedôvodný, keď konštatoval, že aplikácia iných právnych predpisov orgánov verejnej správy v súvislosti s podaním žalobcu zo dňa 20.1.2013 než požadoval žalobca, nenapĺňa znaky nezákonného zásahu.

4. V žalobou napadnutom oznámení č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014 žalovaný zopakoval svoje tvrdenia z katastrálnej inšpekcie, ktoré boli žalobcovi oznámené v predchádzajúcich podaniach. Taktiež sa vyjadroval k námietkam zaujatosti, resp. predpojatosti proti zamestnancom žalovaného, ktoré boli vyhodnotené v zmysle zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe a v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a o ich vyhodnotení ako i o výsledkoch kontroly konania a konania o priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Opätovne popísal svoje zistenia a postup vo veci odloženia návrhu žalobcu na začatie priestupkového konania, čo už bolo žalobcovi oznámené v podaní zo dňa 20.05.2013.

5. Krajský súd odkazujúc na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. sp.zn.PL. ÚS 21/08 a I. ÚS 354/08, ale aj rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 8Sžf/29/2010 a 5Sžp/5/2011 konštatoval, že predmetom súdneho prieskumu môžu byť i také rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú zákonom požadované náležitosti, ale dotýkajú sa práv alebo právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Po oboznámení sa s oznámením žalovaného č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014 však dospel k záveru, že uvedené oznámenie nijakým spôsobom nemohlo ovplyvniť právne postavenie žalobcu, resp. zasiahnuť do jeho práv, povinností alebo právom chránených záujmov. Napadnuté oznámenie žalovaného č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014 preto nepodlieha súdnemu prieskumu, keďže správny orgán v ňom nevyslovil žiadny záver, či názor, ktorým by mohol zasiahnuť do právnej sféry žalobcu. Nejde teda o právno-aplikačný akt správneho orgánu s konštitutívnymi účinkami, ktorý by mal autoritatívny vzťah k žalobcovi. Žalovaný správny orgán v tomto prípade vystupoval v pozícii oznamovateľa svojho stanoviska k vzneseným námietkam a požiadavkám žalobcu resp. oznamovateľa skutočností, ktoré boli žalobcovi oznámené už v predchádzajúcich podaniach žalovaného. Skutočnosť, že žalobca nie je spokojný s vecným obsahom tohto oznámenia nie je dôvodom na jeho zrušenie. Uvedené závery prijal krajský súd aj vo vzťahu k oznámeniu žalovaného č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013, pričom obsahom tohto oznámenia sa bližšie nezaoberal, keďže žalobca sa domáhal zrušenia tohto oznámenia po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. a to s poukazom na skutočnosť, že uvedené oznámenie bolo žalobcovi doručené dňa 13.07.2013.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania namieta, že rozhodnutie krajského súdu nie je v súlade so zákonom a s ustálenou súdnou praxou, keďže nezohľadňuje skutkový stav tak, ako bol zachytený v spisoch správneho orgánu, pričom spisy správneho orgánu sú zjavne nekompletné a nie je možné z nich vyvodiť krajským súdom prijatý záver. Poukázal na súdnu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj povolenia (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 354/08) alebo aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej

správy ako právno-aplikačné akty správnych orgánov uvedené v ustanovení § 3 ods. 7 správneho poriadku. Krajský súd nepostupoval v súlade s platným právnym stavom ako i rozhodovacou činnosťou súdov. Opätovne poukázal na nepravdivosť a účelovosť tvrdení žalovaného. Mal za to, že správny orgán nie je schopný zabezpečiť ani preukázanie doručenia vlastných dokladov žalobcovi, čo vyplýva aj z obsahu nekompletného administratívneho spisu. Zastavenie konania malo za následok, že uvedené skutočnosti nebolo možné dokazovaním potvrdiť. Potrebu zrušiť napadnuté oznámenia žalovaného vyvodzoval aj z ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p., ktoré vzhľadom na neúplnosť spisového materiálu bolo potrebné aplikovať na prejednávajúcu vec. Ďalej uviedol, že obstaranie dokladov, ktoré boli podkladom pre odloženie veci, ale aj samotná katastrálna inšpekcia boli vykonané v rozpore so zákonom. Trval na tom, že na postup podľa zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe sa vzťahujú ustanovenia správneho poriadku, ktoré ustanovenia však neboli rešpektované. Zdôraznil, že mu boli upreté práva v zmysle § 33 správneho poriadku, t.j. právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie, klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke. Záverom odvolávajúci sa na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konštatoval, že ako vlastníkov pozemku mu nebolo priznané účastníctvo v konaní týkajúcom sa jeho vlastného majetku a preto má oprávnené pochybnosti o zachovaní podmienok práva na spravodlivý proces.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

10. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

11. Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie a postup správneho orgánu“).

12. Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

13. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

14. Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

15. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorým konanie o preskúmanie zákonnosti oznámení žalovaného č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014 a č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013 podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Vzhľadom na to, že oznámenia žalovaného nespĺňajú formálne a ani vecné náležitosti rozhodnutia správneho orgánu, v odvolacom konaní bolo potrebné vyriešiť otázku, či uvedené oznámenia podliehajú súdnemu prieskumu podľa ustanovení piatej časti O.s.p.

17. V správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly (§ 244 ods. 3 O.s.p.) s negatívnou enumeráciou (§ 248 O.s.p.), z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozhodnutia a postupy orgánov štátnej správy a územnej samosprávy podliehajú súdnemu prieskumu zásadne bez ďalších vymedzení. Tieto správne orgány sú základom verejnej správy, a preto na to, aby ich rozhodnutia a postupy boli preskúmateľné v správnom súdnictve, zákon nevyžaduje splnenie ďalších kritérií. Nie je pritom rozhodujúce, ako sú tieto normatívne akty terminologicky označené, pretože okrem rozhodnutí môže ísť aj o opatrenia, dokonca aj o záväzné pokyny či záväzné stanoviská. V zmysle odporúčania Rady Európy Rec (89)8, ktoré upravuje dočasnú súdnu ochranu poskytovanú v správnych záležitostiach, „termín správny akt znamená v súlade s rezolúciou (77)31 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom správnych orgánov každé jednotlivé opatrenie alebo rozhodnutie prijaté pri výkone správy verejným orgánom, ktoré priamo zasahuje do práv, slobôd alebo záujmov osôb“ (pozri k tomu napr. Števček, M., Ficová, S. a kol. Občiansky súdny poriadok. II. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2012. s. 953). 30. Taktiež v náleze sp.zn. PL. ÚS 21/08 ústavný súd zdôraznil, že nie je podstatné to, ako je príslušný (individuálny) právny akt formálne označený (rozhodnutie, opatrenie, oznámenie, vyjadrenie a pod.), ale to, či svojimi účinkami smeruje ku konkrétnym adresátom práva, a zakladá im priamo alebo aj sprostredkované práva alebo povinnosti.

18. Z oznámenia č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014, (ktorým žalovaný reagoval na podnet žalobcu zo dňa 18.10.2014) vyplýva, že žalovaný v ňom poukázal na zistenia vyplývajúce z vykonaných kontrol v katastrálnom operáte k. ú. Z. F., pričom uviedol, že výkonom štátneho dozoru neboli porušené práva žalobcu ako účastníka konania, nakoľko katastrálna inšpekcia v rámci výkonu kontroly v štátnej správe uložila kontrolovanému subjektu povinnosť prijať opatrenia a odstrániť nedostatky v rozsahu vyhotovenia geometrického plánu č. 336/2012, ktorý si žalobca môže vyžiadať na Okresnom úrade Nitra, katastrálnom odbore a to s poukazom na povinnosť predložiť geometrický plán. Ďalej uviedol, že námietky žalobcu proti zamestnancom žalovaného boli vyhodnotené v zmysle zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe ako neopodstatnené, o čom bol žalobca upovedomený. V súvislosti s odložením návrhu žalobcu na začatie konania o priestupku žalovaný poznamenal, že priestupkové konanie ani nebolo začaté, keďže vykonaním štátneho dozoru bolo zistené, že priestupok proti poriadku na úseku katastra sa nestal. Kontrolou autorizačného overenia geometrického plánu č. 226/2011 nebolo zistené porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov a z tohto dôvodu sa nepristúpilo ani k štátnemu dozoru v rozsahu kontroly úradného overenia toho geometrického plánu, ani k žalobcom navrhovanému zabezpečeniu dôkazov svedčiacich o zaujatosti zamestnancov správy katastra Nitra a ani k začatiu konania vo veci priestupku, čo bolo žalobcovi taktiež oznámené.

19. Ani podľa názoru odvolacieho súdu v žalobou napadnutom oznámení č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014, nemožno identifikovať také prvky, ktoré by nasvedčovali možnému autoritatívnemu zásahu do právnej sféry žalobcu, keď žalovaný len zrekapituloval svoje predošlé závery vyplývajúce z katastrálnej inšpekcie, o ktorých už žalobca mal vedomosť z predchádzajúcich vyjadrení žalovaného. Žalovaný sa opätovne vyjadroval k námietkam zaujatosti, resp. predpojatosti proti zamestnancom, ktoré už boli vyhodnotené v zmysle zákona č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe a v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a o ich vyhodnotení ako aj o výsledkoch kontroly konania a konania o priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Opätovne popísal svoje zistenia a postup vo

veci odloženia návrhu žalobcu na začatie priestupkového konania, čo už bolo žalobcovi oznámené v podaní zo dňa 20.05.2013. Skutočnosti týkajúce sa odstránenia nedostatkov geometrického plánu č. 164/2008 boli posudzované aj v konaní podľa § 250v O.s.p., keď najvyšší súd v rozsudku sp.zn. 3Sžz/5/2012 zo dňa 04.12.2012 konštatoval, že zápisom geometrického plánu č. 336/2012 sa odstráni v katastrálnom operáte nehodnovernosť údajov o polohovom určení parc.č. 434/72 v k.ú Z. F. evidovanej na LV č. XXXX na podklade geometrického plánu č. 164/2008. Rovnako ani návrh žalobcu, ktorým sa domáhal súdnej ochrany podľa 250v O.s.p., v súvislosti s postupom žalovaného, keď podnet žalobcu zo dňa 20.1.2013 vybavil tak, že vec podľa § 66 ods. 2 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. odložil nebol najvyšším súdom v konaní pod sp.zn.10Sžz/2/2013 vyhodnotený ako dôvodný.

20. Táto písomnosť (oznámenie č. P 7336/2014 zo dňa 27.11.2014) preto nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v správnom súdnictve, lebo nemá za následok vznik, zmenu, alebo zánik právneho vzťahu ani ňou nemohli byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Žalobca ani v podanej žalobe ani v odvolaní neuviedol, čím konkrétne predmetné oznámenie žalovaného spôsobilo vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu a ako mohli byť jeho práva priamo dotknuté. Senát odvolacieho súdu uvádza, že po vyhotovení predmetného oznámenia ostali práva a povinnosti žalobcu rovnaké ako pred jeho vyhotovením.

21. Ako správny vyhodnotil najvyšší súd aj záver krajského súdu vo vzťahu k oznámeniu žalovaného č. PP/OKI-3771/2013-691 zo dňa 18.06.2013, keď obsahom tohto oznámenia sa bližšie nezaoberal, nakoľko žalobca sa domáhal jeho zrušenia po uplynutí zákonom stanovenej lehoty v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. K námietke žalobcu, ktorou poukazoval na nutnosť zrušenia napadnutých oznámení žalovaného podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. odvolací súd uvádza, že uplatnenie tohto postupu, t.j. zrušenie napadnutého rozhodnutia z dôvodu neúplnosti spisov prichádza do úvahy až pri meritórnom preskúvaní rozhodnutia správneho orgánu, ktorá podmienka vzhľadom na absenciu spôsobilého predmetu súdneho prieskumu nebola splnená.

22. Poukazujúc na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď konanie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil a preto postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a <. 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému náhrada trov zo zákona neprináleží.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.